

ЮЗЕФОВИЧ К. О., здобувач вищої освіти
 Науковий керівник - **БУРКОВСЬКА А.І.**,
 асистент кафедри менеджменту та маркетингу
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ: ЗАДАЧІ, ФОРМИ, МЕТОДИ

Під стратегічним менеджментом слід розуміти вид управління, який має складну внутрішню структуру, та дає можливість підвищити рівень діяльності організації та пошуку балансу інтересів зацікавлених груп [1].

Місія — головна, загальна ціль організації, яка визначає причину її існування. Місія організації деталізує статус фірми та забезпечує напрям й орієнтири для визначення цілей та стратегій на різних організаційних рівнях. Формулювання місії повинно охоплювати: $\frac{3}{4}$ цілі та завдання фірми з точки зору її основних послуг та виробів, ринків та технологій (якою підприємницькою діяльністю займається фірма); $\frac{3}{4}$ робочі принципи фірми у відношенні до зовнішнього середовища фірми, цінності організації; $\frac{3}{4}$ культура організації, робочий клімат усередині фірми, якого типу людей приваблює цей клімат, правила та взірці поведінки [2].

Життєвий цикл місії завжди обмежений у часі: на порядку денному постають нові й нові завдання. Вибрана місія перестає відповідати вимогам компанії. Добре обґрунтована, правильно сформульована місія має реальну цінність для діяльності організації, тому що: 1) формує погляди вищого керівництва щодо довгострокових планів фірми; 2) знижує ризик недалекогоглядного управління та прийняття необґрунтованих рішень; 3) висловлює цілі організації та слугує стимулом до сумлінного виконання роботи працівниками; 4) допомагає менеджерам середньої ланки сформулювати завдання, цілі та прагнення відділу, поєднувати основну політику відділів із напрямом розвитку всієї компанії; 5) полегшує підготовку організації до майбутнього [1].

Відповідно до визначення менеджменту всі зусилля організації мають бути спрямовані на досягнення цілей фірми Той, хто хоче досягти мети, повинен її знати. Мистецтво вибору, формулювання правильної мети та процесу її реалізації, включаючи оцінку її досягнення, притаманне лише професійному керівникові. «Хто не знає, куди направляється, дуже дивується, коли потрапляє не туди», — зазначав Марк Твен. Стратегії. Поняття «стратегія» увійшло до управлінських термінів у 50-их роках, коли проблема своєчасної реакції на раптові зміни в зовнішньому середовищі набули важливого значення [2]. Спочатку слово «стратегія» застосовувалось виключно у військовій практиці та визначалось як «наука та мистецтво розгорнення військ до бою». В ті часи багато керівників компаніями та вчених ставили під сумнів корисність нового поняття: на їхніх очах протягом півсторіччя американська промисловість чудово розвивалася в умовах відсутності будь-яких «стратегій» [1]. Стратегія — це довгостроковий якісно визначений напрям розвитку

організації, спрямований на закріплення її позицій, задоволення потреб споживачів та досягнення поставлених цілей. Стратегію вирізняють довгостроковість та впровадження інновацій.

Стратегічне управління малими та середніми підприємствами – це процес розробки місії, найважливіших цілей і визначення потенціалу малого та середнього бізнесу і способів їх досягнення для забезпечення розвитку в нестабільному зовнішньому середовищі. Процес розробки та реалізації стратегій малих та середніх підприємств включає такі управлінські завдання: розробку стратегічного бачення, місії підприємства, постановку цілей, розробку стратегій, втілення і реалізацію стратегій, оцінку діяльності підприємства, відстеження середовища та внесення коригувань. До основних етапів стратегічного управління малим та середнім підприємством в умовах перетворень відносяться: вивчення ринку, збір інформації, проведення емпіричних досліджень, транснаціональний бізнес, прийняття рішень, дух підприємництва, формування бачення довгострокових перспектив, визначення стратегічних альтернатив, міждисциплінарний підхід, оптимізація використання ресурсів підприємства, здійснення стратегії та контролю. Механізм стратегічного управління ефективністю включає аналіз зовнішніх і внутрішніх факторів бізнесу, вибір основних факторів, розробку та реалізацію заходів щодо виконання цілей підприємства. Знання про типи інноваційних стратегій дозволять професійно підійти до вибору вірного довготривалого інноваційного напрямку та вирішити стратегічне питання: який тип інноваційної стратегії необхідний для підприємства з урахуванням внутрішнього та зовнішнього середовища [2].

1267

Таким чином, стратегічне управління організацією є одним із ключових завдань управління та прогнозування його результативності. Основою успішного досягнення мети є в першу чергу аналітичне дослідження підприємства як багатогранної і універсальної економічної системи, яка в свою чергу характеризується ходом багатьох взаємопов'язаних процесів і впливом великої кількості факторів і умов. Стратегічне управління відіграє важливу роль у розвитку перспективних напрямків діяльності, оскільки є одним з аспектів успішного управління підприємством. По суті, воно пов'язує етапи планування і контролю, формуючи цілісний аналітичний процес.

Список використаних джерел:

1. Василенко В.А., Ткаченко Т.І. Стратегічне управління: навч. посібник. К.: ЦУЛ. 2003. 396 с.
2. Герасимчук В.Г. Стратегічне управління підприємством. Графічне моделювання: навч. посібник. К.: КНЕУ. 2000. 360 с.